

Άπολογητικό

Ζεϊ ό Χριστός!

Στόν πίνακα μιās Θεολογικῆς Σχολῆς ἄθεοι φοιτητές ἔγραψαν μέ μεγάλα γράμματα: «Ο Θεός πέθανε!». Πῆραν ὅμως ἀπάντηση ἀπό κάποιους ἄλλους φοιτητές, πού ἔγραψαν κι αὐτοί μέ τή σειρά τους στόν ἴδιο πίνακα: «Ἄν ὁ Θεός σου πέθανε, πάρε τόν δικό μου. Ζεϊ ό Χριστός!».

Ζεϊ ό Χριστός! Κι αὐτό, παιδιά, δέν τό κηρύττει μόνο ἡ Ἐκκλησία· τό διαλαλεῖ μέσ στους αἰῶνες ἡ ἴδια **ἡ ἱστορία**.

- Οἱ ἱστορικοί ἀναφέρονται σ' αὐτόν ὡς ἕνα ἱστορικό πρόσωπο ἤδη **ἀπό τόν 1ο μ.Χ. αἰώνα** (Ίώσηπος 37-94, Πλίνιος 23-79, Τάκιτος 50-120).

- Τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ χώρισε τήν ἱστορία στά δύο: **στήν πρό Χριστοῦ (π.Χ.) καί μετά Χριστόν (μ.Χ.) ἐποχή**.

Ὁ Θεός μας, παιδιά, δέν ἔμεινε κρυμμένος πίσω ἀπό τά σύννεφα καί πέρα ἀπό τ' ἄστρα. Μπῆκε στήν ἱστορία μας, ἔγινε ἄνθρωπος, ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. **Καί ἀφοῦ ἔγινε πρόσωπο τῆς Ἱστορίας, μποροῦμε νά ἐρευνοῦμε γι' αὐτόν.**

Ἐρευνώντας, λοιπόν, διαπιστώνουμε ὅτι ἔχει κάτι πολύ ιδιαίτερο καί ξεχωριστό, κάτι τό μοναδικό, πού δέν τό βρίσκουμε σέ κα-

νένα άλλο ιστορικό πρόσωπο: **‘Ο Ίησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ξεκάθαρα εἶπε ὅτι εἶναι Θεός.** Κανείς μὰ κανείς ἄλλος δέν τόλμησε ποτέ νά ἰσχυριστεῖ κάτι τέτοιο. Ὅλοι οἱ ἰδρυτές τῶν διαφόρων θρησκειῶν ἐμφανίζονται ὡς προφήτες τοῦ Θεοῦ πού μυστικά τούς ἀποκαλύφτηκε. Ὁ Μωάμεθ, γιά παράδειγμα, μιᾶ γιά τόν Ἀλλάχ πού τοῦ ἔστειλε πολλές φορές τόν ἄγγελό του καί τοῦ ἀποκάλυψε μυστικά ὅσα αὐτός στή συνέχεια κατέγραψε καί διασώζονται σήμερα στό Κοράνιο. Ὁ Βούδας, ἐπίσης, ποτέ δέν ὑποστήριξε πώς εἶναι Θεός ἢ ἔστω γιός κάποιου Θεοῦ. Ἀντίθετα, ὁ Χριστός πολλές φορές ξεκάθαρα μίλησε γιά τή θεότητά του. Σᾶς ἀναφέρω δύο μόνο περιστατικά:

• Δυό χρόνια εἶχαν περάσει ἀπό τότε πού ἄρχισε τή δημόσια δράση του, ὅταν ἄνοιξε μέ τούς μαθητές του τήν ἀκόλουθη συζήτηση (βλ. Μθ 16,13-18):

- Τί λένε οἱ ἄνθρωποι γιά μένα; Ποιά γνώμη ἔχουν σχηματίσει γιά τό πρόσωπό μου;

- Κάποιοι λένε πώς εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής πού ἀναστήθηκε.

- Ἄλλοι λένε πώς εἶσαι ὁ Ἡλίας.

- Ἄλλοι ὁ Ἱερεμίας ἢ ἕνας ἀπό τούς προφήτες.

- Ἐσεῖς τί γνώμη ἔχετε γιά μένα;

Πῆρε τόν λόγο τότε ὁ Πέτρος καί εἶπε:

- Ἐσύ εἶσαι ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱός τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ.

- Μακάριος (=εὐτυχισμένος, εὐλογημένος) εἶσαι, τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ Χριστός, γιατί ὄχι ἄνθρωπος ἀλλά ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος σου ἀποκάλυψε αὐτή τήν ἀλήθεια. Πάνω σ’ αὐτήν, σάν σέ πέτρα ἄσειστη, θά οἰκοδομήσω τήν Ἐκκλησία μου, πού θά μένει ἀσάλευτη καί ἀνίκητη.

• Θυμηθείτε τώρα έναν άλλο σύντομο διάλογο του Ίησοῦ λίγο πρὶν τὴ σταύρωσή του (βλ. Μρ 14,53-62).

Νύχτα Τὸν ἔσυραν δεμένο μπροστά στοῦ Μεγάλου Συνέδριου τῶν Ἰουδαίων. Παρόντες ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. Τό σχέδιό τους ἦταν νά Τὸν θανατώσουν μέ τὸν πιό ἀτιμωτικό καὶ ὀδυνηρό θάνατο, νά Τὸν σταυρώσουν. Ἐψαχναν ὅμως κατηγορία ἐναντίον του καὶ δέν ἔβρισκαν. Κάλεσαν ψευδο-μάρτυρες. Ὅμως ὅ,τι κι ἂν κατέθεσαν ἦταν ἀβάσιμο. Τότε ὁ ἀρχιερέας ἀπευθύνει στόν Ίησοῦ ἓνα ἐρώτημα:

- Ἐσὺ εἶσαι ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ἀπλή καὶ ξεκάθαρη ἢ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ:

- Ἐγὼ εἶμαι.

Ἐσχισε τὸν χιτῶνα του ὁ ἀρχιερέας γιὰ νά δείξει τὴν ἀγανάκτησή του καὶ εἶπε:

- Τί ἀνάγκη ἔχουμε πλέον ἀπὸ μάρτυρες; Ἀκούσατε τὴ βλασφημία. Ποιά εἶναι ἡ ἀπόφασή σας;

- Ἐνοχος θάνατος! φώναζαν ὅλοι μέ μιά φωνή.

Κι ἀμέσως ἄρχισαν νά Τὸν φτύνουν, νά Τὸν ἐμπαίζουν, νά Τὸν χτυποῦν...

Ἄν ὁ Χριστός δέν ἦταν Θεός, παιδιά, τότε δέν θά ἦταν μόνο βλάσφημος ἀλλὰ καὶ ἓνας φοβερός ἀπατεώνας, ἀφοῦ τόσοι ἄνθρωποι πού πίστεψαν σ' αὐτόν θυσιάσαν γιὰ τὴν πίστη τους τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τους. **Ἐντούτοις, γιὰ νά στήσει κάποιος μιά ἀπάτη, πρέπει ν' ἀποβλέπει σ' ἓνα κέρδος,** νά ἀποσκοπεῖ σ' ἓνα συμφέρον. Τί κέρδισε ὁ Χριστός ὁμολογώντας ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Τὸν σταύρωσαν. Ἄν τό ἀρνοῦνταν, θά γλύτωνε τὸν ἐξευτελιστικό καὶ ἐπώδυνο θάνατο. Τί κέρδισαν καὶ οἱ μαθητές του κηρύπτοντας τὴν ἀνάστασή του; Φυλακίσεις, μαστιγώσεις, ραβδισμούς, κακουχίες, μαρτύριο.

Ἀναμφίβολα, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός δέν ἦταν οὔτε βλάσφημος οὔτε ἀπατεώνας: **εἶναι Θεός, ὁ μόνος ἀληθινός καί ζωντανός Θεός.** Κι αὐτό περίτρανα ἀποδεικνύεται:

✓ **μέ τή μοναδική διδασκαλία του**

«Κανείς ἄλλος δέν μίλησε ὅπως αὐτός» (Ἰω 7,46), ὁμολόγησαν ἐκεῖνοι πού πῆγαν νά Τόν συλλάβουν ἀλλά σαγηνεύτηκαν ἀπό τό κήρυγμά του καί γύρισαν πίσω ἄπρακτοι.

✓ **μέ τά καταπληκτικά θαύματά του**

Μ' ἓνα μόνο λόγο, μ' ἓνα ἄγγιγμα ἔδωσε φῶς σέ τυφλούς, σήκωσε παράλυτους, καθάρισε λεπρούς, ἀπάλλαξε ἀπό δαιμόνια, ἀνέστησε νεκρούς!

✓ **μέ τήν ἀναμάρτητη ζωή του**

«Ποιός μπορεῖ νά μέ ἐλέγξει γιά κάποια ἁμαρτία;» (Ἰω 8,46), ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καί κανείς ἀπό τούς ἐχθρούς του δέν εἶχε τίποτε νά πεῖ, ἐνῶ ἔφαχναν τόσο πολὺ νά βροῦν κάτι νά Τόν ἐνοχοποιήσουν.

Ἐπιπλέον, ἡ θεότητα τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύεται κυρίως μέ **ἓνα γεγονός: τήν ἀνάστασή του.** Κανείς ἄλλος δέν κατόρθωσε νά ἀναστήσει μόνος του τόν ἑαυτό του. Νικητής τοῦ θανάτου εἶναι μόνο ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, πού εἶναι Θεός.

Γιά νά πιστέψουν, βέβαια, οἱ ιστορικοί -ἢ οἱ δικαστές σέ μιά δίκη- ἂν πραγματικά συνέβη ἓνα γεγονός, ζητοῦν μάρτυρες, καί μάλιστα αὐτόπτες μάρτυρες, πού νά εἶδαν τό γεγονός μέ τά ἴδια τους τά μάτια.

Γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχουν αὐτόπτες μάρτυρες; Ὅχι μόνο ἓνας ἢ δύο ἀλλά **πάνω ἀπό πεντακόσιοι** (βλ. Α΄ Κο 15,6). Τόν εἶδαν μέ τά ἴδια τά μάτια τους ἀναστημένο. Στούς ἀποστόλους μάλιστα, πού θά κήρυπαν τήν ἀνάστασή του, ὁ ἀναστημένος Κύριος ἐμφανίστηκε ὄχι μόνο μιά φορά ἀλλά **πολλές φορές ἐπί σαράντα μέρες,** μέχρι τήν ἀνάληψή του στούς οὐρανοῦς. Γι' αὐτό, ὅταν οἱ

ἀρχιερεῖς τούς ἀπαγόρευαν νά κηρύπουν, αὐτοὶ ἀπαντοῦσαν: «**Δέν μπορούμε νά μὴν κηρύπουμε ὅσα εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε!**» (Πρξ 4,20).

«Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!» ἀντηχοῦν οἱ αἰῶνες. Ὁ Χριστὸς μένει **αἰώνια ὁ ἀναστημένος νικητής!**

Γι' αὐτό, παιδιά, ὅσο κι ἂν Τὸν πολεμοῦν, δέν κατορθώνουν νά ἀφανίσουν τὸ ὄνομά του.

✓ Ὁ αὐτοκράτορας **Διοκλητιανὸς** κήρυξε ἐναντίον τῶν χριστιανῶν τέτοιο διωγμὸ, πού πίστεψε ὅτι αὐτὸς ἐπιτέλους θά τοὺς ἐξοντώσει ὅλους. Ὑψωσε, λοιπόν, μιὰ στήλη μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφή: «*extincto nomine christianorum*» (=ἐξαλείφτηκε τὸ ὄνομα τῶν χριστιανῶν). Δέν πέρασε ὅμως πολὺς καιρὸς καὶ τὸν διαδέχτηκε στὸν θρόνο ὁ Μ. Κωνσταντῖνος. Ἡ πίστις στὸν Χριστὸ ὄχι μόνον δέν χάθηκε, ἀλλὰ στὰ χρόνια τοῦ νέου αὐτοκράτορα θριαμβευτικὰ κυριάρχησε!

✓ Ὁ **Βολταῖρος**, ἄθεος φιλόσοφος τοῦ 18^{ου} αἰῶνα, διακήρυττε ὅτι σέ λίγα χρόνια δέν θά βρῖσκει κανεὶς τὴν Ἁγία Γραφή παρά μόνον ἴσως σέ κάποιο παλαιοπωλεῖο. Ὁ Βολταῖρος ὅμως πέθανε, ἀλλὰ ἡ Ἁγία Γραφή ζεῖ. Καὶ τί καταπληκτικό! Μετὰ τὸν θάνατό του, τὸ σπίτι του ἔγινε ἐκδοτικὸς οἶκος γιὰ νά τυπώνεται καὶ νά ἀποστέλλεται ἀπὸ κεῖ σέ ὅλο τὸν κόσμον ἡ Ἁγία Γραφή!

✓ Στὰ νεώτερα χρόνια στὶς χῶρες ὅπου ἐπικράτησαν **ἄθεα καθεστῶτα**, γκρεμίστηκαν ναοί, ἀπαγορεύτηκε αὐστηρὰ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, ἔγιναν διαλέξεις γιὰ νά πειστεῖ ὁ λαὸς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἓνα παραμῦθι... Γιὰ πολλὰ χρόνια δέν ἀκουγόταν κἂν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Σήμερα, πού ἔπεσαν αὐτὰ τὰ καθεστῶτα, χιζονται καὶ πάλι ἐκεῖ ναοί, γεμίζουν ἀπὸ πλήθη πιστῶν καὶ ἀντηχεῖ ξανά τὸ «Χριστὸς ἀνέστη!».

Ζεῖ ὁ Χριστὸς! Τὸ μαρτυρεῖ ἡ **ἱστορία** **δύο χιλιάδων χρόνων**. Τὸ βεβαιώνουν καὶ στὴν ἐποχὴ μας **ὅλοι ὅσοι Τὸν ἀγαποῦν**, ἀλλά

κι εκείνοι πού Τόν πολεμοῦν. Δέν πολεμᾷ κανεῖς ἓνα παραμῦθι. Δέν ζοδεύει τίς δυνάμεις του γιά νά στραφεῖ ἐνάντια σέ ἓναν μῦθο. Γιατί ὑπάρχουν ἀκόμη ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ; Ποιός ἀσχολεῖται μέ ἓναν νεκρό; Κάθε φορά πού ἀκοῦτε, παιδιά, νά χλευάζεται τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, νά περιφρονεῖται ἡ Ἁγία Γραφή, νά συκοφαντεῖται ἡ Ἐκκλησία, μέσα σας νά ἀντηχεῖ σάν θριαμβευτική ἰαχή: **Ὅσοι Τόν πολεμοῦν, μόνοι τους τό διαλαλοῦν: Ζεῖ ὁ Χριστός!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Ὕμνοι καί τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου.
3. Βιβλικός ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
4. Τραγούδι σέ προβολή.
5. «Εἰς ἄτοπον ἀπαγωγή», ποίημα Χλόης Ἀχαϊκοῦ.